

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. Враца, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Калин Тр. Тодоров

при участието на секретаря Веселка Кр. Николова
като разгледа докладваното от Калин Тр. Тодоров Търговско дело №
20221400900164 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.625 и сл. ТЗ.

Образувано е по молба вх. № 5906/13.10.2022 г. на „Пионер 2018“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ЕИК: ***, представлявано от М. Т. Н. - управител, чрез адв. В. Ч. от АК - Враца, с която се иска на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ да бъде обявена свръхзадължеността на дружеството и да бъде определена началната ѝ дата; да се открие производство по несъстоятелност спрямо него; да се допусне обезпечение чрез налагането на заповед, възбрана или други обезпечителни мерки спрямо дружеството; да се прекрати дейността му; да бъде обявено в несъстоятелност; да се спре производството по несъстоятелност до изтичане на срока по чл.632, ал.2 от ТЗ и да се постанови заличаването му от Търговския регистър в случай, че спряното производство по несъстоятелност не бъде възобновено при условията и в срока по чл.632, ал.2 от ТЗ.

В молбата длъжникът твърди, че се намира в състояние на свръхзадълженост по чл.742 от ТЗ, тъй като няма достатъчно имущество за покриване на паричните му задължения, че не са налице финансови средства и приходи от дейността му за покриване, както на ликвидни и изискуеми вземания, така и на текущи такива. Поддържа, че към датата на подаване на молбата задълженията му са на стойност 149 995,50 лв. - частни и публични задължения, съгласно счетоводен баланс към 30.09.2022г. Посочва, че разполага единствено с активи в размер 79,21 лв. - касова наличност и парични средства по разплащателна сметка, а включените в актива суми от 3 535,65 лв. и 22 056,00 лв. представляват отсрочени данъци и начислени лихви върху публичните задължения. Изтъква, че дружеството е декапитализирано, като собствения му капитал представлява отрицателна величина и е в общ размер 124 324,64 лв., от които почти цялата сума представлява загуби от минали и текуща година. Твърди, че са налице и значителни по размер публични задължения - съгласно справка за задълженията към 30.09.2022г. същите са на стойност 129 169,39 лв., представляващи данъчни и осигурителни задължения и лихви за забава, както и задължения към собственика в размер на 12 640,00 лв. Поддържа, че е преустановил търговската си дейност и приходите от дейността са недостатъчни за покриване на падежилите задължения. Срещу дружеството е образувано и изп.д. № 180576804/2018г. на ТД на НАП - Велико Търново - офис Враца. Посочва, че установените публични задължения са по

декларации на задълженото лице, което е основание за тяхната дължимост в установените от закона срокове, съгласно чл.107, ал.1 от ДОПК. Видно от счетоводния баланс активите са почти изцяло изчерпани и съответно крайно недостатъчни за покриване на установените публични и частни задължения. Налице е и натрупана през годините загуба от дейността, посочена в приложения към молбата опис на активите и пасивите към 30.09.2022г. Изтъква, че при наличните пасиви и почти пълната липса на активи на предприятието, няма практическа възможност за продължаване на дейността му и погасяване на съществуващите задължения, които са недостатъчно обезпечени с имущество и са с отдавна настъпил падеж. Същите не се обслужват и няма обективна възможност за това с оглед преустановената търговска дейност. Налице е значителен по размер пасив при минимални по размер активи, които дори да бъдат реализирани на пазара биха довели до незначително намаляване на установените публични задължения. Твърди, че дружеството разполага с минимални парични средства, както в банка така и в брой и не би могло да осигури начални разноски при откриване на производство по несъстоятелност. Пасивът е формиран изцяло от ликвидни и изискуеми публични и частни вземания, които не могат да бъдат погасени поради липса на приходи от дейността и активи за осребряване. Счита, че затрудненията му имат траен и необратим характер.

Към молбата си длъжникът е представил приложенията, изискуеми от разпоредбата на чл.628, ал.1 ТЗ, както и уведомление до НАП по чл.78, ал.2 ДОПК, съгласно чл.628, ал.2 ТЗ.

По искане на длъжника по делото е назначена и изслушана специализирана съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение е прието от съда като обективно, компетентно и неоспорено.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните доказателства и служебно известните му обстоятелства, обявени по партидата на търговеца в ТРРЮЛНЦ, приема за установено от фактическа страна следното:

След служебна справка в ТР, се констатира, че длъжникът е регистриран като капиталово търговско дружество с правноорганизационна форма – ЕООД, с дата на основаване 28.12.2017г., с основна дейност: производство на облекла и шевни изделия, търговско представителство, доставка на стоки и услуги, търговия на едно и дребно в страната и чужбина, търговско представителство и посредничество, както и всяка друга дейност, която не е изрично забранена от законодателството на страната, и капитал 10,00 лв., изцяло внесен към момента на учредяването му.

От обявените в ТР годишни финансови отчети за 2019 г., 2020 г. и 2021г., от представения по делото баланс към 31.12.2021 г. и към 30.09.2022г., както и от заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява следната динамика на финансовото състояние на търговеца:

По счетоводните баланси на „Пионер 2018“ ЕООД към 31.12.2019г. балансовата стойност на всички активи е 29 хил. лв., в т.ч. дълготрайни /нетекущи-отсрочени данъци/ активи – 1 хил. лв. и краткотрайни активи – 28 хил. лв., в т.ч. парични средства в брой – 24 хил. лв. и парични средства в банкови сметки – 4 хил. лв.; към 31.12.2020г. балансовата стойност на всички активи е 5 хил. лв., в т.ч. дълготрайни /нетекущи-отсрочени данъци/ активи – 2 хил. лв. и краткотрайни активи – 3 хил. лв., в т.ч. вземания от клиенти – 2 хил. лв. и парични средства в брой – 1 хил. лв., към 31.12.2021г. балансовата стойност на всички

активи е 4 хил. лв., в т.ч. дълготрайни /нетекущи-отсрочени данъци/ активи – 3 хил. лв. и краткотрайни активи – 1 хил. лв., в т.ч. парични средства в брой – 1 хил. лв.; към 31.10.2022г. - датата на изготвяне на заключението, балансовата стойност на всички активи е 3 хил. лв., които са само дълготрайни /нетекущи-отсрочени данъци/ активи – 3 хил. лв.

Съгласно предоставените счетоводни баланси дружеството не разполага с дълготрайни финансови активи по дялови участия, ценни книги и предоставени заеми към 31.12.2019г., 31.12.2020г., 31.12.2021г. и 31.10.2022г.

Според заключението балансовата стойност на краткотрайните активи на дружеството към 31.12.2019г. е 28 хил. лв., в т.ч. парични средства в брой – 24 хил. лв. и парични средства в банкови сметки – 4 хил.лв.; към 31.12.2020г. е 3 хил. лв., в т.ч. вземания от клиенти – 2 хил. лв. и парични средства в брой – 1 хил. лв.; към 31.12.2021г. е 1 хил. лв., които са само парични средства в брой – 1 хил. лв.; към 31.10.2022г. е – 0 лв. Към 31.12.2021г. и 31.10.2022г. дружеството „Пионер 2018“ ЕООД няма вземания от клиенти или други вземания, съгласно предоставените баланси, аналитични оборотни ведомости и главни книги.

Съгласно предоставения счетоводен баланс към 31.10.2022г. дружеството не разполага с никакви активи, освен парични средства в брой - 4,98 лв. и в разплащателна сметка -72,35 лв.

От заключението се установява също общият размер на задълженията на „Пионер 2018“ ЕООД, които към 31.12.2019г. са 53 хил. лв., които са краткосрочни изискуеми задължения, в т.ч. към персонала – 6 хил. лв., осигурителни задължения – 34 хил. лв. и данъчни задължения – 13 хил. лв.; към 31.12.2020г. са 61 хил. лв., които са краткосрочни изискуеми задължения, в т.ч. към персонала – 4 хил. лв., осигурителни задължения – 39 хил. лв. и данъчни задължения – 18 хил. лв.; към 31.12.2021г. са 80 хил. лв., които са краткосрочни изискуеми задължения, в т.ч. към персонала – 5 хил. лв., осигурителни задължения – 59 хил. лв. и данъчни задължения – 26 хил. лв.; към 31.10.2022г. са 155 хил. лв., в това число дългосрочни, неизискуеми задължения /към собственика/ - 13 хил. лв. и краткосрочни изискуеми задължения – 142 хил. лв., в т.ч. осигурителни задължения – 98 хил. лв. и данъчни задължения – 44 хил. лв.

Съгласно Удостоверение Изх. № 060372204159088/02.11.2022г. за наличие или липса на задължения и обезпечителни мерки от ТД на НАП -Велико Търново-офис Враца, „Пионер 2018“ ЕООД има публични задължения в общ размер 138 384,05 лв., в т.ч. 115 290,96 лв. - главница и 23 093,09 лв. - лихви към 02.11.2022г., които произтичат от задължения за ДДС, данъци и осигуровки. Има образувано изпълнително дело № 180576804/2018г.; няма наложени обезпечителни мерки върху имуществото и не е започнато принудително изпълнение; има наложен заповест за задълженията на банкови сметки; задължението не е разсрочено, не е отсрочено и изпълнението не е спряно. Вещото лице е установило, че всички публични задължения са осчетоводени към 31.10.2022г.

В Таблица № 6 от заключението вещото лице е отразило стойностите на показателите за ликвидност при съобразяване краткосрочния характер на задълженията към кредиторите, както следва: коефициентът на обща ликвидност /краткотрайни активи: краткосрочни

задължения/ към 31.12.2019 г. – 0, 528, към 31.12.2020 г. – 0,049, към 31.12.2021 г. – 0,011 и към 31.10.2022 г. - 0; коефициентът на бърза ликвидност /краткосрочни вземания + краткосрочни инвестиции + парични средства/: краткосрочни задължения е със същите показатели; коефициентът на незабавна ликвидност /краткосрочни инвестиции + парични средства/: краткосрочни задължения/ към 31.12.2019 г. – 0, 528, към 31.12.2020 г. – 0,016, към 31.12.2021 г. – 0,011 и към 31.10.2022 г. - 0; коефициентът на абсолютна ликвидност /парични средства: краткосрочни задължения/ е със същите показатели. По отношение на тези показатели вещото лице обобщава, че за всички анализирани периоди длъжникът „Пионер 2018“ ЕООД има почти нулева степен на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, което се дължи на значително по-малкия размер на краткотрайните активи от размера на краткосрочните изискуеми задължения. Към 31.10.2022г. коефициентите са с нулева стойност.

Показателите за финансова автономност са отразени в таблица № 7, данните от която показват, че за 2019г., 2020г., 2021 г. и към 31.10.2022 г. коефициентите на финансова автономност са под приетия в практиката минимум от 0.33, имат отрицателна стойност, което е категоричен показател за декапитализиран собствен капитал и показва, че е налице превишение на задълженията спрямо собствения капитал, т.е. съществуващите задължения не са достатъчно обезпечени с имуществото на предприятието; дружеството не разполага с краткотрайни активи: материали, продукция, стоки, вземания и парични средства за изплащане на текущите си задължения, същото няма финансова автономност и е зависимо от кредиторите си.

Показателите на коефициента на задлъжнялост също са отразени в таблица № 7, данните от която показват, че за 2019г., 2020г., 2021 г. и към 31.10.2022 г. този коефициент има отрицателна стойност и показва задлъжнялост на дружеството към кредиторите и невъзможността му да се разплаща в рамките на период от една година.

Според заключението, за да се осигури нормално разплащане за по-дълъг период от време, би следвало собствения капитал на търговеца /положителната разлика между балансовите стойности на активите и пасивите/ да бъде минимум 1/3 от всички негови задължения. Видно от Таблица № 8 за капиталовата структура на „Пионер 2018“ ЕООД към 31.12.2019г., към 31.12.2020 г., към 31.12.2021 г. и към 31.10.2022 г. отрицателните стойности на собствения капитал са показател за декапитализацията на търговеца. За разглежданите периоди показателите за обрщаемост на краткотрайните материални са с нулеви стойности, тъй като дружеството не разполага с краткотрайни материални активи.

От Таблица № 9 на заключението се вижда, че за разглежданите периоди коефициентите за рентабилност са отрицателни величини и с почти нулеви стойности, което е показател за темповете на унищожаване на капитала /декапитализация/ на длъжника „Пионер 2018“ ЕООД.

Финансовите резултати на дружеството по баланса му към изследваните дати са отразени в Таблица № 10 на заключението и показват следното: за 2019 г. финансовият резултат на търговеца е счетоводна загуба в размер 16 хил.лв., за 2020 г. финансовият резултат на търговеца е счетоводна загуба в размер 32 хил. лв., за 2021 г. финансовият

резултат на търговеца е счетоводна загуба в размер 30 хил. лв. и към 31.10.2022 г. финансовият резултат на търговеца е счетоводна загуба в размер 66 хил. лв.

От направения анализ на годишните финансови отчети към 31.12.2019г., 31.12.2020г., 31.12.2021г. и счетоводният баланс към 31.10.2022г., експертизата смята, че търговецът не е имал възможност да погасява своите краткосрочни задължения, тъй като размерът на краткотрайните активи на предприятието е по-малък от размера на краткосрочните задължения.

Стопанската дейност на предприятието е преустановена на 20.10.2022г. Всички работници и служители са освободени по чл.328, ал.1 т.1 от КТ, поради закриване на предприятието с последен работен ден 26.10.2022г. Същите са получили 30-дневно предизвестие.

За разглежданите периоди длъжникът „Пионер 2018“ ЕООД отчита ежегодно загуба от дейността си, като натрупаната загуба към 31.10.2022г. е 152 хил. лв.

Въз основа на предоставените и анализирани отчети експертизата счита, че затрудненията на молителя „Пионер 2018“ ЕООД имат траен и необратим характер и той се намира в пълна зависимост от кредиторите си; дружество е изпаднало в трайна неплатежоспособност, не е в състояние да финансира дейността си и да покрива съществуващите изискуеми задължения.

Към 31.10.2022г. длъжникът „Пионер 2018“ ЕООД няма задължения по търговски сделки към други кредитори, освен публични задължения към НАП в общ размер 141 880,37 лв. с включени лихви към 31.10.2022г. и задължения към собственика в размер 13 355,00 лв.

Според вещото лице към 31.10.2022г. - датата на изготвяне на заключението, длъжникът „Пионер 2018“ ЕООД не разполага с налични парични средства и с бързоликвидни активи, поради което първоначалните разноси за водене на производството по несъстоятелност за срок от 6 месеца в размер на 6000 лв. не могат да бъдат осигурени.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По действащото българско право производство по несъстоятелност може да се открие: 1) спрямо определени лица; 2) по искане на определени лица и 3) при наличие на определени материалноправни основания.

Лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) търговците по смисъла на чл. 1 ТЗ, с изключение на публичните предприятия, упражняващи държавен монопол или създадени с особен закон - чл. 607а, ал. 1 и чл. 612, ал. 1 ТЗ; 2) неограничено отговорните съдружници в търговско дружество, спрямо което е открито производство по несъстоятелност, включително починали и/или заличени в търговския регистър - чл. 610 и чл. 611, ал. 2 ТЗ; 3) починал или заличен едноличен търговец - чл. 611, ал. 1 ТЗ; 4) лице, което прикрива търговска дейност чрез неплатежоспособен длъжник - чл. 609 ТЗ; 5) сдружения и фондации - чл. 14, ал. 4 ЗЮЛНЦ.

В конкретния случай молителят попада в първата категория лица - предвид качеството му на еднолично търговско дружество с ограничена отговорност, представлява търговец по смисъла на чл. 1, ал.2, т.1 ТЗ.

Лицата, по искане на които може да се открие производство по несъстоятелност, са:

1) длъжникът; 2) кредитор, притежаващ изискуемо парично вземане по чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ - породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ; 3) Националната агенция по приходите за изискуемите парични вземания по чл. 608, ал. 1, т. 2 и т.3 ТЗ - публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника, или частно държавно вземане; 4) Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" за изискуемите вземания по чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ - задължения за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, които не са изпълнени повече от два месеца; 5) член на управителния съвет на свръхзадължено търговско дружество - чл.742, ал.2, пр.1 ТЗ; 6) ликвидаторът на свръхзадължено търговско дружество - чл.742, ал.2, пр.2 ТЗ.

В случая молителят, в качеството си на длъжник, е поискал откриване на производство по несъстоятелност спрямо себе си, което е достатъчно за обосноваване на активната му материалноправна легитимация.

Съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни основания за откриване на производство по несъстоятелност са следните имуществени състояния на длъжника: 1) неплатежоспособност - общото основание, приложимо спрямо всички видове длъжници, и 2) свръхзадълженост - специално основание, приложимо спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл. 64, ал. 3 ТЗ /ООД, АД или КДА/. Предвид диспозитивното начало в гражданския процес предметът на дължимата от съда защита следва да се ограничи до посоченото в молбата по чл. 625 ТЗ основание. В конкретния случай молителят се позовава на свръхзадълженост и предвид правноорганизационната форма на длъжника на капиталово дружество е допустимо откриването на производство по несъстоятелност на така поддържаното основание.

Разпоредбата на чл.742, ал.1 ТЗ предвижда, че търговското дружество е свръхзадължено, когато неговото имущество не е достатъчно, за да покрие паричните му задължения.

Свръхзадължеността, аналогично на неплатежоспособността, е обективно икономическо състояние, но за разлика от същата е налице при невъзможност на търговеца да покрие паричните си /не само изискуемите/ задължения с наличното си /не само краткотрайни активи/ имущество. Състоянието на свръхзадълженост е самостоятелно основание за откриване на производство по несъстоятелност и цели да изпревари неминуемо следващото от него състояние на неплатежоспособност /освен когато съвпадне с него/, като осигури на един по-ранен етап и поради това обективно по-благоприятна възможност за справедливо удовлетворяване на всички кредитори или оздравяване на търговеца. То се санкционира не предвид невъзможността на търговеца да покрива изискуемите си парични задължения, а поради невъзможността му да компенсира загуби с печалба от дейността си, обусловено от съдържанието, структурата и ликвидността на активите му. Затова от значение за обективирането на състоянието свръхзадълженост, макар и не само, е показателят „собствен капитал”, участващ в коефициентите на финансова автономност и задлъжнялост. Стойностите на същите следва да се съобразят, както и промяната им в рамките на целия изследван период, в аспект на обосноваването или

отричането на възможността за изпадане в неплатежеспособност в бъдещ момент, тъй като зависимостта от привлечения, за сметка на собствения капитал, би могло да се окаже обременително и рисково за търговеца именно в дългосрочен план. Тъй като от значение е обективното, реално икономическо състояние на търговеца, преценката за наличие на свръхзадълженост не следва да се ограничава само до счетоводните данни за стойността на актива и пасива, но е необходимо да се изследват характеристиката на активите, тяхното действително съществуване, реализируемост и реална пазарна /а не балансова/ стойност, обезпечаваща интереса на кредиторите, характеристиката на пасива и реалната възможност за противопоставяне на погасителни за задълженията на дружеството основания, както и да се направи критична оценка на тенденциите в икономическото развитие на търговеца, в обосноваване на извод, че състоянието на свръхзадълженост е преодолимо без съществен риск за интересите на кредиторите. Недоказаност на съществуването и/ или ликвидността на съответен вид активи изключва съобразяването им при формиране общата стойност на актива на търговското предприятие, за преценка наличието на свръхзадълженост /в този смисъл - Решение № 152 от 13.07.2018 г. на ВКС по т.д. № 2205/17 г., I т.о., ТК; Решение № 55 от 17.07.2019 г. на ВКС по т. д. № 618/2018 г., I т. о., ТК и др./.

В конкретния случай се установи, че в счетоводните баланси на дружеството-длъжник към 31.12.2019г., 31.12.2020г., 31.12.2021г. и 31.10.2022г. /датата на изготвяне на заключението/ е отразено, че дружеството не разполага с дълготрайни финансови активи по дялови участия, ценни книги и предоставени заеми; към 31.12.2021г. и 31.10.2022г. дружеството няма вземания от клиенти или други вземания, а към 31.10.2022г. дружеството не разполага с никакви активи, освен парични средства в брой - 4,98 лв. и в разплащателна сметка - 72,35 лв. При извършените имуществени справки също не е установено дружеството да притежава недвижими имоти или МПС.

От друга страна от заключението на ССЕ се установи, че по счетоводни записвания към 31.10.2022г. длъжникът „Пионер 2018“ ЕООД има публични задължения към НАП в общ размер 141 880,37 лв. с включени лихви към 31.10.2022г. и задължения към собственика в размер 13 355,00 лв.

При така установеното може да бъде направен извод, че към момента на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност търговецът има само задължения и няма никакво имущество и активи.

От заключението на ССЕ се установи, че показателите за финансова автономност на структурата на задълженията са под приетия в практиката минимум от 0,33 и имат отрицателно стойностно измерение за тригодишен период преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност, което е абсолютен показател за декапитализиран собствен капитал. Коефициентът на задлъжнялост за разглежданите периоди също е отрицателна величина и показва трайно състояние на задлъжнялост на дружеството към кредиторите и невъзможността му да се разплаща в рамките на период от една година. Всички показатели за обръщаемост на краткотрайните материални активи за разглежданите периоди са с нулеви стойности.

При тези съображения, настоящият съдебен състав приема, че „Пионер 2018“ ЕООД

не разполага с имущество, за да покрие паричните си задължения, поради което е налице състояние на свръхзадълженост по смисъла на чл.742, ал.1 ТЗ, представляващо основание за откриване на производство по несъстоятелност, съгласно чл.607а, ал.2 ТЗ.

При определяне началната дата на свръхзадължеността, съдът взема предвид констатациите на ССЕ, че още към 31.12.2019 г. коефициентите за финансова автономност и за задлъжнялост са придобили отрицателно изражение, както и че собственият капитал на дружеството е станал отрицателна величина, както и че стопанската дейност на предприятието е преустановена на 20.10.2022г. и след тази дата не е осъществявана стопанска дейност, от която да бъдат реализирани приходи, няма извършвани никакви плащания към кредитори, в т.ч. и на данъци и осигуровки. При тези данни съдът намира, че като начална дата на свръхзадължеността следва да бъде определена датата 01.01.2020 г.

Състояние на свръхзадълженост, с посочената началната дата, следва да бъде обявено и да бъде открито производство по несъстоятелност, съгласно чл.630, ал.1, т.1 и т.2 ТЗ.

Преценката относно реда, по който следва да се развива производството по несъстоятелност, следва да се направи на база конкретните данни по делото.

Нормата на чл.630, ал.2 от ТЗ предвижда, че когато е очевидно, че продължаване на дейността би увредило масата на несъстоятелността, съдът може да обяви длъжника в несъстоятелност и да постанови прекратяване на дейността му, като вариантите за това са два: едновременно с откриване на производство по несъстоятелност или след постановяване на решението за откриване производство по несъстоятелност, но преди да е изтекъл срокът за предлагане на план по чл.696 от ТЗ.

Предпоставка за обявяване на длъжника в несъстоятелност при условията на първата хипотеза е съдът да е бил изрично сезиран за това с искане на някой от изчерпателно посочените в нормата субекти. С оглед спецификата на производството по несъстоятелност, това искане е допустимо да бъде валидно направено до приключване на устните състезания по делото в първата инстанция. В случая молителят-длъжник е сезирал съда с изрично искане за обявяването му в несъстоятелност още с подаването на молбата за откриване на производството.

Налице са и материалноправните предпоставки, визирани в разпоредбата на чл.630, ал.2 ТЗ. От заключението на ССЕ се установява, че длъжникът фактически е преустановил осъществяването на търговската си дейност на 20.10.2022г., както и че през изследвания от вещото лице период, предшестващ образуването на производството по несъстоятелност, дружеството реализира трайни загуби. Установено е също, че прогнозата за финансовото състояние на длъжника е неблагоприятна. От съвкупната преценка на тези данни, при фактическо прекратяване на търговската дейност от самия длъжник след подаване на молбата по чл.625 от ТЗ и при неблагоприятна перспектива за по-нататъшното финансово-икономическо състояние на дружеството, продължаването на дейността му може единствено да обремени предприятието на длъжника с допълнителни пасиви и да осуети удовлетворяването на кредиторите.

При тези съображения, настоящият съдебен състав намира за основателно искането на длъжника за обявяването му в несъстоятелност и прекратяване на дейността му.

Обосновавайки се с констатациите по съдебно-икономическата експертиза, че длъжникът не разполага с парични средства и бързоликвидни активи, с които да покрие началните разноси в производството по несъстоятелност, и като е взел предвид преустановената търговска дейност, съдът на основание чл.629б ТЗ с определение, постановено в с.з. на 29.11.2022 г., е указал на длъжника и кредиторите, че в едноседмичен срок могат да внесат сумата 6 000 лв., представляваща предплатени начални разноси в производството по несъстоятелност, определени в зависимост от евентуалното текущо възнаграждение на временния синдик и очакваните разноси, ведно е предупреждение за последиците по чл.632, ал.1 ТЗ при непредставяне на доказателства за авансиране на разноските. Тези указания са вписани в ТР на 06.12.2022 г., но в указания срок и до момента не е заявена готовност за предплащане на разноси в посочения размер.

При така установените факти, съдът намира, че е налице хипотезата на чл.632, ал.1 ТЗ, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност едновременно с откриване на производството и същото да бъде спряно. С оглед обстоятелството, че с решението длъжникът не се заличава от ТР, имуществото му, което евентуално може да бъде открито след решението, следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целите на производството, поради което е необходимо да се наложи общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника.

Дължимата държавна такса от 250 лв. по откриване на производството не е внесена авансово от длъжника, поради което на осн. чл. 620. ал. 1 ТЗ следва да се събере от масата при евентуално разпределение по реда на чл. 723 ТЗ.

Водим от горното и на основание чл.632, ал.1 ТЗ, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА състояние на свръхзадълженост на „Пионер 2018“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ЕИК: ***, представлявано от М. Т. Н. - управител.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на свръхзадължеността - 01.01.2020 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „Пионер 2018“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ЕИК: ***.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на „Пионер 2018“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ЕИК: ***.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на длъжника „Пионер 2018“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ЕИК: ***.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „Пионер 2018“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ЕИК: ***.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „Пионер 2018“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ЕИК: ***, при обявяване на фирмата си да направи добавка „в несъстоятелност“.

СПИРА производството по несъстоятелност на „Пионер 2018“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ЕИК: ***.

УКАЗВА, че спряното производство може да бъде възобновено по молба на длъжника или на кредитор в срок от една година от вписване на настоящето решение в Търговския регистър при удостоверяване, че е налице достатъчно имущество или при депозиране на необходимата сума за предплащане на началните разноси по чл.629б ТЗ.

УКАЗВА на длъжника и кредиторите, че ако в срока по чл.632, ал.2 ТЗ не бъде поискано възобновяване на спряното производство по несъстоятелност, същото ще бъде прекратено и ще бъде постановено заличаване на длъжника.

ОСЪЖДА „Пионер 2018“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ЕИК: ***, представлявано от М. Т. Н. - управител, на основание чл.620, ал.1 ТЗ, ДА ЗАПЛАТИ от масата на несъстоятелността в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд-Враца държавна такса от 250,00 лв.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенцията по вписванията препис от настоящия съдебен акт за извършване на вписването му на основание чл.622 ТЗ.

ДА СЕ ВПИШЕ решението в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на основание чл.634в, ал.2 ТЗ препис от решението на молителя.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийския апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър, съгласно чл.633, ал.1 вр. чл.613а, ал.1 ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____